

Justitsministeriet, formentlig sørges tilstrækkeligt for Pleiebørn, da vil Udeladelsen af denne Bestemmelse i Loven ganske vist have til Følge, at man enten paa den ene eller anden Maade bliver nødt til at tage det Spørgsmaal under Overveelse, om dog ikke Loven enten i det Hele eller til Dels skulde gjøres uanvendelig eller i alt Fald kun med Modifikation finde Anvendelse navnlig paa Kjøbenhavn og de større Byer. Thi det turde være klart, og det fremgaar ogsaa af de Udtalelser, som ere komne til mig fra Folk, som ere kjendte med Forholdene, at her i Kjøbenhavn gaar det ikke an at følge det Exempel, som mulig kan være rigtig i Landkommunerne og i de mindre befolkede Stæder, at henlægge dette til Kommunalbestyrelsen som saadan. Den Kjøbenhavnske Kommunalbestyrelse, hvorved altsaa nærmest maatte forstaaes Borgerrepræsentationen, er jo en Institution, som paa Grund af de store Forhold her i Byen og paa Grund af hele dens Indretning ikke godt kan befatte sig med den Slags administrative Forretninger, der ville kræve maaste endog-
saa daaglig Virksomhed eller i alt Fald hyppig Virksomhed, som her er Tale om at henlægge under Kommuneraadene. De ville ikke paa Grund af de store Forhold her i Byen være i Besiddelse af de Oplysninger, som ere nødvendige. Naar man anbefaler udenfor Kjøbenhavn, i alt Fald paa Landet, at henlægge det til Sogneraadene eller til Kommuneraadene, bliver det navnlig støttet paa den Betragtning, at Politimestrene ikke nær saa godt kjende Folk, og at de personlige Forhold paa Stedet i de ofte udspratte Jurisdiktioner ikke være ham bekendte, men derimod var langt bedre bekendte for Sogneraadene eller for Kommuneraadene, det gjælder slet ikke her i Kjøbenhavn. Her i Kjøbenhavn er Politiet den eneste Autoritet, som er i Stand til at skaffe disse Oplysninger til Veie, og som raader over Midler, gjen-
nem hvilke de kunne tilveiebringes. Derfor bliver det nødvendigt, tror jeg ganske vist, at der foretages Noget, hvorved man tager tilbørligt Hensyn til denne Forskjel paa Forholdene mellem Kjøbenhavn og maaste enkelte andre større Byer og saa det øvrige Land, hvad enten man nu vil gjøre det paa den Maade, at man vil reservere Sundhedsvedtægterne deres Ret paa de Steder, eller man vil vælge andre Former. Hvad § 2 angaar, skal jeg bemærke, at om den Paragraf vil man sikkert let kunne komme til Enighed; thi Grunden til, at man havde Betænkelsigheder ved at gaa op til 14 Aar, laa jo egentlig paa et andet Punkt, det var ikke just det, at man mente, at Pleiebørn mellem 10 og 14 Aar nok kunde

forbære sig selv, men det var det, at Loven var bleven affattet paa en saadan Maade, at den kom til at ramme en Mængde Børn, der ikke vare Pleiebørn, eller i alt Fald slet ikke faldt ind under de Synspunkter, som Loven gaar ud fra. Den vil, som den er affattet, komme til at ramme en Mængde Børn, der f. Ex. af deres Forældre ere satte i Skole andre Steder, og i den Anledning ere anbragte som Pensionærer i Familiens Huse, Børn altsaa, hvis Forældre i alle Retninger baade have Evne og Villie til at sørge for dem. Men det var sikkert heller ikke egentlig Folkethingets Mening. Derfor kan jeg heller ikke tro, at der egentlig kan være Noget i Veien for, at man maa kunne enes om den Affattelse, som man tilsidst standsede ved, at Ingen maatte have noget Barn under 14 Aar som Pleiebarn hos sig, uden at han skal under Tilsyn. Det var vistnok denne Tanke, der her i Thinget var fremherskende, at man vilde indgaa en Redaktion, hvor efter denne store Klasse af Børn, som jeg omtalte, og som Lovens Synspunkter slet ikke passe paa, skulde drages ind under den. Dernæst er der jo et Spørgsmaal, som sikkert nok ogsaa trænger til nærmere Overveelse. Det er det Spørgsmaal, om Loven i det Hele taget ikke skal gjælde Pleiebørn, der uden Betaling ere anbragte hos Pleieforældre. Dertil vil jeg bemærke, at saaledes som Loven er affattet, er man vel egentlig ikke berettiget til at sige, at den ubetinget ikke finder Anvendelse paa Børn, der uden Betaling anbringes. Thi § 6, 2det Stykke, indeholder jo netop den Bestemmelse, at Politiet, eller efter den anden Redaktion Kommunalbestyrelsen, kan fritage Pleieforældre for Tilsyn under saadanne Forhold, hvor Hensynet til Fortjeneste eller Erhverv skønnes at ligge udenfor Bevæggrunden til Pleieforholdet. Der er det jo dog altsaa kun stillet saaledes, at man kan fritage disse for Tilsyn, men ikke ubetinget, at de kunne fordrø at være fri for Tilsyn. Det er maaste et Spørgsmaal, som dog kunde trænge til nærmere Overveelse, om der er Grund til at gjøre denne Forskjel, som dog altsaa ikke strækker sig saa vidt, at de ere fuldstændig berettigede til at staa udenfor Tilsynet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev rettet til mig af den sidste ærede Taler, nemlig om de saakaldte Børnehjem faldt ind under Loven, da mener jeg, at det maa besvares ubetinget derhen, at det gjøre de. Loven gjælder om Enhver, der besatter sig med at tage Børn i Pleie, om det er enkelte Private eller Institutioner, der give sig Navn af Børnehjem eller Skigt, tror jeg maa blive ligegyldigt. Saa kan ikke tvivle paa, at Lo-